

Samfundsklasser, som alligevel vil være dem, der bliver de mest afgørende og betydningsfulde i Fremtidens Politik, er det dér nødvendigt ved enhver Lejlighed, at den ene skal aflevere et Spark til den anden? Ud fra mine Begreber er det ikke nødvendigt; det kan godt være, det er nødvendigt i Politik.

Det ærede Medlem kom med en 4—5 Paastande, som jeg er nødsaget til at tage op til Belysning. Den første Grund, det ærede Medlem angiver til, at vi skal af med den ekstraordinære Hjælp, er den, at alle politiske Partier efter hans Mening er enige om, at vi har haft en saa god Arbejdssommer i Aar, at der maa være Mulighed for, at den forsikringsmæssige Understøttelse kan klare det. Jeg vil oplyse det ærede Medlem om, at denne Sommer begyndte med en Arbejdsløshed paa 35 000, og vi har endnu ca. 20 000 arbejdsløse, og hvis vi ser Tilvæksten til Arbejdsløsheds-kasserne — det er derpaa, disse Tal grunder sig — fra 1914 indtil nu, er det en Kendsgerning, at det er en Arbejdsløshed, der er tre Gange saa stor som under normale Forhold, saa det er ikke helt rigtigt at erklære, at vi nu kan klare os uden ekstraordinær Hjælp. Den anden Grund, det ærede Medlem gav, var naturligvis 8 Timers Arbejdsdagen. Det synes, som om det staaar i Venstres Katekismus, at Medlemmerne har en Forpligtelse til at staa op her og tordne mod Arbejdsdagen. Det ærede Medlem sagde: „Saa længe Forholdet er det, at Arbejderne gennem deres Organisationer fuldkommen dogmatisk fastholder 8 Timers Arbejdsdagen, tror jeg ikke, man kan blive ved Gang paa Gang at stille Krav til det offentlige om ekstraordinær Understøttelse“. Foruden det ærede Medlem har vi haft Lejlighed til at høre adskillige andre ærede Medlemmer af Venstre, i Gaar det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, og i det store nationaløkonomiske Foredrag, som det ærede Medlem Hr. Rudfeld holdt, fik 8 Timers Arbejdsdagen sig ogsaa en Afpuddning — det er ellers den højtærede Landbrugsministers Speciale at tale om 8 Timers Arbejdsdagen. Jeg er kommet paa den Tanke, at Vorherre ganske sikkert har begaaet en meget stor Fejl, og denne Fejl ligger efter min Mening deri, at han har givet disse Folk en forkert Stilling i Samfundet. Samfundet vilde sikkert have været umaadelig godt tjent, hvis disse Folk havde været almindelige Arbejdere, jeg kan ikke tænke mig andet, end at det eneste Krav, de vilde stille til Livet, var at hænge i Selen hele Døgnet igennem; at

Livet ogsaa for Arbejdere skulde have andre Værdier, kunde de sikkert ikke tænke sig.

Endelig vil jeg gerne, da man stadig staaar op og præker om det dogmatiske, have en Forklaring paa, hvad det er, thi der findes ikke en eneste Arbejdsoverenskomst, undtagen der er gjort Undtagelser fra 8 Timers Arbejdsdagen, det gælder ogsaa Murerfaget, jeg kan nævne en Række Foretagender, hvor Murerne har arbejdet langt ud over Tiden, hvor det har været nødvendigt, at Arbejdet blev gjort hurtigt færdigt o. s. v. Og det samme gælder alle Fag, ogsaa mit Fag, saa jeg tror, man maa være færdig med det dogmatiske. Men det, Arbejderne holder fast paa, er 8 Timers Arbejdsdagen *som Regel*. Der er dog ingen Grund til, at Arbejderne af Hensyn til Arbejdsløshedsunderstøttelsen skulde gaa ind paa at arbejde 10 Timer. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at først betaler de danske Arbejdere en meget stor aarlig Skat for at holde det Samfundsønde, som Arbejdsløsheden er, fra Livet, holde de arbejdsløse oppe; først betaler en Arbejder nemlig 1 Krone, derefter betaler det hele Samfund 83 Øre. Jeg kan ikke indse den allerfjerneste Berettigelse i Kravet om, at vore Medlemmer, der gennemsnitlig har en ekstra Skat til Arbejdsløsheden paa 100 Kr., skulde være pligtige enten at sætte deres Løn ned eller arbejde to Timer længere. Det er dog vist en forkert Begrundelse.

Saa fortæller man, at hvis Arbejderne arbejdede længere o. s. v., vilde Produktionsomkostningerne blive nedsat, og Varepriserne vilde blive lavere. Ja, Produktionsomkostningerne vilde rimeligvis blive nedsat, men Varepriserne vilde ikke blive en Øre lavere, thi efter den økonomiske Lov, der gælder i jeres dejlige Samfund, tager enhver for sine Varer, hvad han er i Stand til at faa, det er nemlig Loven om Tilbud og Efterspørgsel, som man fra den Side stadig holder fast paa, og der er ingen, der skal komme og fortælle mig, at paa Grund af, at Landarbejderne ikke har 8 Timers Arbejdsdagen, paa Grund af, at de arbejder for en mindre Løn end Byarbejderne, sælger de danske Landboere deres Smør, Æg og Flæsk en Øre billigere, nej, den maa man længere ud paa Landet med, for den kan vi ikke tage her. Selv om Arbejderne paa Landet blev tvunget til at arbejde endnu to Timer længere, blev Smør, Æg og Flæsk ikke derfor en Øre billigere. Det er rigtigt, at